

— Чакай, Мешко, слизай на земята, ще се убиешъ! —
викаше майсторътъ и тичаше подиръ аероплана

Но Мешко вече не иска и да знае, държи здраво кор-
милото и лети ли лети все по-високо и по-високо, като го-
лѣмъ силенъ орелъ. Ето го, той е вече въ облацитѣ, фаб-
риката за аероплани прилича на малка червена тухла, а отъ
майстора нѣма и поменъ.

— Нека ме гони сега, ако си нѣма друга работа! —
се зарадва Мешко и завъртѣ аероплана си право на югъ,
къмъ топлитѣ страни.

(Какво стана по-нататкъ, ще видимъ въ следнитѣ книжки).

Николай Т. Фолъ

ЗНАМЕТО НА ЛѢТОТО

Отъ алена коприна
И грѣйнало въ злато,
Високо надъ гората
То вѣ се цѣло лѣто.
Щомъ буря заревѣше
Въ свѣткавици и трѣсъкъ,
То яростно плющѣше
Високо съ огненъ блѣсъкъ.
Поройни дъждове
Го плискаха и праха.
Сърдити вѣтрове
Налитаха го съ вой,
И въ лютъ и страшенъ бой
Свалиха го, разпраха
И гнѣвно го раздраха
На кжсове безброй.
Червената коприна,
Изпъстрена съ злато,
По клонетѣ увисна
Въ гората тъмнолистна.

Ст. Цанкова — Стоянова

Съ тая книжка изпращаме: папката и календара.

Редактори: Елинъ Пелинъ и Александъръ Спасовъ.

Стопанинъ-издателъ: Александъръ Спасовъ, ул. Бачо Киро № 12. Тел. 39-22.